

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21791/2024
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Драгане Миросављевић, Добриле Страјина и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Миланка Радовановић, адвокат из ..., против тужених-противтужилаца ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је пуномоћник Срђан Видовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 302/23 од 19.10.2023. године, у седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 302/23 од 19.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 302/23 од 19.10.2023.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужених-противтужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву П 1932/20 од 25.11.2022. године, одбачен је предлог за враћање у пређашње стање тужиоца-противтуженог поднет дана 21.10.2022. године, преко пуномоћника адвоката Миланке Радовановић из

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 302/23 од 19.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца-противтуженог и потврђено решење Основног суда у Краљеву П 1932/20 од 25.11.2022. године.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац-противтужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Тужени-противтужιοци су поднели одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. става 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер је у конкретном случају побијаним другостепеним решењем потврђено решење о одбачају предлога за враћање у пређашње стање као неблаговременог, што представља примену процесних правила. Другостепена одлука је у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, због чега нема места одлучивању о посебној ревизији ради новог тумачења права, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Ставом 2. истог члана прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Како одлука о предлогу за враћање у пређашње стање не представља решење којим се поступак правноснажно окончава, то ревизија тужиоца противтуженог није дозвољена, ни на основу цитиране одредбе члана 420. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Туженим-противтужиоцима не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић